

Comercial. Eritic Grati...

LA FINESTRA

5 V188

"Catà mitza óra"

L'autobús per a Súnion surt cada mitja hora, -va dir-me aquell noiet de la parada. Érem a la Plaça d'Egipte, a Atenes. Volíem anar a Súnion, pelegrinatge que el viatger, superficialmente o no, fa quan és a Grècia.

El noiet havia volgut dir "cada mitja hora" o bé "així que hagi passat mitja hora"? Em vaig quedar amb el dubte, perquè els meus coneixements de grec modern són pràcticament inexistents. En tot cas, la frase "catà mitza ora" era tan semblant a la catalana, que me n'he recordat sempre.

El Mediterrani uneix de tal manera la gent de les seves ribes, que sembla mentida que mai hi hagi hagut guerres entre ells. Quan veieu una barca de pesca a Tunísia, Mallorca, el Peloponès o Turquia, les heu vistes totes. Tant se val mejar-se un sard a Palamós com un dèntol a Creta. Quan mengeu el lluç al forn presentat en una cassola, i que en diuen "burieto", us trobeu que és fet amb oli, pebre, llimona, ceba i orenga. Perfumada com un poema, delicada i engrescadora alhora, com un pecat agradós, penseu, en definitiva que és com un lluç d'aquí. Tot és circular, al Mediterrani, tot s'assembla. Catà mitza ora?. I si voleu cada minut, doncs, cada minut.

Josep Vallverdó